

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 2.6.2014
COM(2014) 411 final

Recomandare de

RECOMANDARE A CONSILIULUI

privind Programul național de reformă al Franței pentru 2014

și care include un aviz al Consiliului privind Programul de stabilitate al Franței pentru 2014

{SWD(2014) 411 final}

Recomandare de

RECOMANDARE A CONSILIULUI

privind Programul național de reformă al Franței pentru 2014

și care include un aviz al Consiliului privind Programul de stabilitate al Franței pentru 2014

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 121 alineatul (2) și articolul 148 alineatul (4),

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1466/97 al Consiliului din 7 iulie 1997 privind consolidarea supravegherii pozițiilor bugetare și supravegherea și coordonarea politicilor economice¹, în special articolul 5 alineatul (2),

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1176/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2011 privind prevenirea și corectarea dezechilibrelor macroeconomice², în special articolul 6 alineatul (1),

având în vedere recomandarea Comisiei Europene³,

având în vedere rezoluțiile Parlamentului European⁴,

având în vedere concluziile Consiliului European,

având în vedere avizul Comitetului pentru ocuparea forței de muncă,

având în vedere avizul Comitetului economic și financiar,

având în vedere avizul Comitetului pentru protecție socială,

având în vedere avizul Comitetului pentru politică economică,

întrucât:

- (1) La 26 martie 2010, Consiliul European a aprobat propunerea Comisiei de a lansa o nouă strategie pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă, Strategia Europa 2020, bazată pe coordonarea sporită a politicilor economice, care se va concentra pe domeniile-cheie în care sunt necesare acțiuni în vederea stimulării potențialului de creștere durabilă și de competitivitate al Europei.
- (2) La 13 iulie 2010, Consiliul a adoptat, pe baza propunerilor Comisiei, o recomandare privind orientările generale pentru politicile economice ale statelor membre și ale Uniunii (2010-2014), iar la 21 octombrie 2010 a adoptat o decizie privind orientările

¹ JO L 209, 2.8.1997, p. 1.

² JO L 306, 23.11.2011, p. 25.

³ COM(2014) 411 final.

⁴ P7_TA(2014)0128 și P7_TA(2014)0129.

pentru politicile de ocupare a forței de muncă ale statelor membre, care formează împreună „orientările integrate”. Statele membre au fost invitate să țină seama de orientările integrate în cadrul politicilor economice și de ocupare a forței de muncă aplicate la nivel național.

- (3) La 29 iunie 2012, șefii de stat sau de guvern au convenit asupra unui Pact pentru creștere economică și locuri de muncă, prin care se oferă un cadru coerent de acțiune la nivel național, precum și la nivelul UE și al zonei euro, și care utilizează toate pârgurile, instrumentele și politicile posibile. Aceștia au stabilit acțiunile care trebuie întreprinse la nivelul statelor membre, exprimându-și în special angajamentul deplin față de îndeplinirea obiectivelor Strategiei Europa 2020 și față de punerea în aplicare a recomandărilor specifice fiecărei țări.
- (4) La 9 iulie 2013, Consiliul a adoptat o recomandare privind Programul național de reformă al Franței pentru 2013 și a emis avizul cu privire la Programul actualizat de stabilitate al Franței pentru perioada 2012-2017. La 15 noiembrie 2013, în temeiul Regulamentului (UE) nr. 473/2013⁵, Comisia a prezentat avizul său privind proiectul de plan bugetar al Franței pentru 2014⁶.
- (5) La 13 noiembrie 2013, Comisia a adoptat analiza anuală a creșterii⁷, care marchează începutul semestrului european pentru coordonarea politicilor economice din 2014. În aceeași zi, Comisia a adoptat, în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1176/2011, Raportul privind mecanismul de alertă⁸, în care a identificat Franța ca fiind unul dintre statele membre pentru care urma să se efectueze un bilanț aprofundat.
- (6) La 20 decembrie 2013, Consiliul European a aprobat prioritățile pentru asigurarea stabilității financiare, a consolidării finanțelor publice și a acțiunilor de promovare a creșterii economice. Consiliul European a subliniat că este necesar să se continue consolidarea finanțelor publice într-un mod diferențiat și favorabil creșterii economice, să fie restabilite condițiile normale de creditare a economiei, să se promoveze creșterea economică și competitivitatea, să se combată șomajul și consecințele sociale ale crizei și să se modernizeze administrația publică.
- (7) La 5 martie 2014, Comisia a publicat rezultatele bilanțului aprofundat pe care l-a efectuat pentru Franța⁹, în temeiul articolului 5 din Regulamentul (UE) nr. 1176/2011. Concluzia care se desprinde din analiza Comisiei este că Franța continuă să traverseze o perioadă de dezechilibre macroeconomice și că se impune monitorizarea specifică a acestora și adoptarea de măsuri de politică decisive. În special, deteriorarea balanței comerciale și a competitivității, precum și implicațiile gradului ridicat de îndatorare a sectorului public necesită o atenție politică continuă.
- (8) La 7 mai 2014, Franța și-a prezentat Programul național de reformă pentru 2014 și Programul de stabilitate pentru 2014. Pentru a se ține seama de legăturile dintre cele două programe, acestea au fost evaluate în același timp.
- (9) Obiectivul strategiei bugetare prezentate în Programul de stabilitate pentru 2014 este acela de a corecta deficitul excesiv până în 2015 și de a atinge obiectivul pe termen mediu până în 2017. Programul confirmă obiectivul pe termen mediu precedent de a avea un buget echilibrat, în termeni structurali, care este mai strict decât cerințele

⁵ JO L 140, 27.5.2013, p. 11.

⁶ C(2013) 8004 final.

⁷ COM(2013) 800 final.

⁸ COM(2013) 790 final.

⁹ SWD(2014) 81 final.

impuse de Pactul de stabilitate și de creștere. Programul prevede ca în 2015 deficitul să ajungă la 3 % din PIB, ceea ce este superior obiectivului stabilit în cadrul recomandării din 21 iunie 2013 a Consiliului. După această dată, progresul anual (recalculat) preconizat în vederea atingerii obiectivului pe termen mediu este inferior cerinței minime de 0,5 % din PIB. În general, strategia bugetară prezentată în program este doar parțial în conformitate cu cerințele Pactului de stabilitate și de creștere. Conform programului, se preconizează că ponderea datoriei publice în PIB va ajunge la un nivel maxim de 95,6 % în 2014 și în 2015, pentru ca apoi să scadă la 91,9 % în 2017. Scenariul macroeconomic care stă la baza previziunilor bugetare din program este plauzibil pentru 2014 și ușor optimist pentru 2015, estimându-se că PIB-ul va crește cu 1,0 % anul acesta și, respectiv, cu 1,7 %, anul viitor, comparativ cu 1,0 % și, respectiv, 1,5 %, conform previziunilor Comisiei din primăvara anului 2014. În aprilie 2014, Consiliul superior pentru finanțele publice („Haut Conseil des Finances Publiques”) a emis un aviz cu privire la scenariul macroeconomic din cadrul programului. La 5 martie 2014, Comisia a adresat recomandări Franței privind necesitatea de a depune eforturi suplimentare pentru a asigura respectarea deplină a recomandării formulate de Consiliu în cadrul procedurii aplicabile deficitelor excesive. Programul de stabilitate definește o serie de măsuri suplimentare pentru 2014, printre care anularea unor credite bugetare ministeriale care urmează să fie adoptată în cadrul unui buget suplimentar și primele efecte ale planului de economii în valoare de 50 de miliarde EUR, anunțat de guvern. Pe baza acestor măsuri și ținând cont, de asemenea, de faptul că efortul bugetar realizat în 2013 a fost mai mare decât cel preconizat în momentul emiterii recomandării de către Comisie, se poate considera că programul respectă, în linii mari, recomandarea Comisiei. Gradul de detaliere a măsurilor de consolidare bugetară este insuficient pentru a asigura în mod credibil corectarea, până în 2015, a deficitului excesiv, conform previziunilor Comisiei, în care se preconizează un deficit de 3,4 % din PIB pentru anul viitor și o ajustare structurală subiacentă care este foarte departe de nivelul recomandat de Consiliu. Mai mult, este posibil să crească riscurile legate îndeplinirea obiectivelor stabilite de guvern. Mai precis, o parte din măsurile suplimentare pentru 2014 anunțate în program nu au fost încă adoptate și suma totală a economiilor preconizată pentru 2015 este foarte ambițioasă. Potrivit previziunilor Comisiei, efortul bugetar pentru perioada 2013-2014 este mai mic cu 0,2 puncte procentuale din PIB în ceea ce privește variația (corectată a) soldului structural și cu 0,1 puncte procentuale din PIB în ceea ce privește numărul de măsuri considerate a fi necesare în momentul formulării recomandării de către Consiliu. În temeiul Regulamentului (CE) nr. 1466/97 al Consiliului, pe baza evaluării programului și pe baza previziunilor Comisiei, Consiliul consideră că este necesar ca măsurile pe care se bazează strategia bugetară să fie mai detaliate și că trebuie să se depună în continuare eforturi în vederea respectării recomandării Consiliului și a asigurării, ulterior, a unei traiectorii adecvate către atingerea obiectivului pe termen mediu. În special, eforturile suplimentare ar trebui să fie precizate în viitoarea lege cu privire la rectificarea bugetară pentru anul 2014.

- (10) Având în vedere nivelul datoriei publice, care este ridicat și continuă să crească, precum și faptul că termenul prevăzut pentru corectarea deficitului excesiv a fost prelungit până în 2015, este cu atât mai important ca bugetul pentru 2014 să fie executat cu strictețe și eforturile substanțiale de consolidare să fie continuate cu fermitate în 2015. În special, potrivit previziunilor guvernului francez, nivelul cheltuielilor publice ar trebui să crească într-un ritm mult mai lent decât în anii precedenți. Prin urmare, este necesar să se aducă precizări suplimentare la strategia

cu privire la reducerea cheltuielilor, prin intensificarea analizei în curs a cheltuielilor și prin redefinirea, în cazul în care este necesar, a domeniului de aplicare al măsurilor guvernului. Nu pot fi realizate economii considerabile pe termen scurt fără o reducere semnificativă a creșterii nivelului cheltuielilor în domeniul securității sociale, care reprezintă aproape jumătate din totalul cheltuielilor sectorului public. Pentru a realiza acest lucru se impune diminuarea cheltuielilor pentru asistența medicală și pensii, de exemplu prin stabilirea unor obiective anuale mai ambițioase în materie de cheltuieli pentru asistența medicală și înghețarea temporară a pensiilor, precum și a altor prestații sociale, astfel cum este prevăzut în prezent de guvern. În plus, noua lege preconizată privind descentralizarea ar trebui să contribuie la raționalizarea diferitelor niveluri ale administrației publice franceze, astfel încât să se elimine suprapunerea acestora și să se realizeze sinergii suplimentare, creșterea eficienței și economii, prin fuzionarea sau suprimarea unor niveluri administrative. În privința acestui aspect, nu numai că reformele structurale prezentate în programul de stabilitate vor fi puse în aplicare abia pe termen mediu, deși calendarul planificat a fost prezentat de la adoptarea programului de stabilitate, dar există și riscuri semnificative care amenință punerea în aplicare a acestora. Ar trebui, de asemenea, să se înăsprească controlul cheltuielilor administrațiilor locale, inclusiv prin limitarea creșterii anuale a veniturilor din impozite la nivelul acestor administrații, corelată cu punerea în aplicare, în mod riguros, a reducerii preconizate a subvențiilor acordate de administrația publică centrală. Pe lângă necesitatea de a se realiza economii pe termen scurt, sustenabilitatea pe termen lung a finanțelor publice reprezintă, de asemenea, un motiv de preocupare. Chiar dacă cheltuielile publice în domeniul sănătății au fost ținute sub control în ultimii ani, se impun eforturi suplimentare în vederea îmbunătățirii raportului cost-eficacitate al sistemului de sănătate. În special, este necesar să se pună în aplicare politici suplimentare de limitare a costurilor, deoarece se preconizează că, pe termen mediu și lung, sistemul de sănătate se va confrunta cu o creștere semnificativă a cheltuielilor. Domeniile în care ar trebui să sporească eficacitatea includ cheltuielile cu produsele farmaceutice, cheltuielile administrative și serviciile medicale spitalicești. În final, în decembrie 2013 a fost adoptată o reformă a pensiilor, în vederea asigurării sustenabilității pe termen lung a sistemului. Cu toate acestea, reforma pensiilor nu va fi suficientă pentru a elimina deficitul sistemului, în special deficitul generat de sistemele destinate funcționarilor publici și angajaților dintr-o serie de societăți controlate de stat. În mod global, conform previziunilor autorităților franceze, prin introducerea noilor măsuri privind pensiile, deficitul total al sistemului va fi redus doar la jumătate, estimându-se că, până în 2020, acesta va ajunge la aproximativ 0,5 % din PIB. Mai mult, amploarea ajustării este amenințată de riscuri semnificative, deoarece scenariul macroeconomic care stă la baza acestor previziuni s-ar putea dovedi excesiv de optimist. Comitetul de monitorizare a pensiilor („Comité de Suivi des Retraites”), recent instituit, ar trebui să asigure eliminarea treptată a deficitului sistemului.

- (11) Franța se numără printre statele membre cu cel mai mare cost al forței de muncă. În special, gradul ridicat al presiunii fiscale asupra veniturilor salariale reduce rentabilitatea firmelor. Pentru a sprijini competitivitatea costurilor, guvernul francez a adoptat o serie de inițiative menite să reducă presiunea fiscală asupra veniturilor salariale. În decembrie 2012 a fost adoptată o reducere fiscală pentru competitivitate și ocuparea forței de muncă (CICE), echivalentă cu o scădere a costului forței de muncă pentru salariile a căror valoare este mai mică decât salariul minim înmulțit cu 2,5. În ianuarie 2014, în cadrul „pactului de responsabilitate și solidaritate”, a fost anunțată o reducere suplimentară a costului forței de muncă, în valoare 10 miliarde EUR.

Valoarea sumei generate ca urmare a acestor două măsuri va fi de 30 de miliarde EUR, reprezentând 1,5 % din PIB. Această sumă este proporțională cu creșterea generală a nivelului de impozitare a societăților înregistrată în perioada 2010-2013 și ar reduce doar la jumătate diferența dintre contribuțiile angajatorului la asigurările sociale în Franța și contribuțiile medii ale angajatorului la asigurările sociale în țările din zona euro. În plus, pentru firmele exportatoare, care au tendința să plătească salarii mari, avantajele CICE vor fi mai mici decât pentru firmele care nu exportă, fapt care va reduce impactul acestei măsuri asupra competitivității. „Pactul de responsabilitate și solidaritate” prevede o reducere a costului forței de muncă atât pentru salariile mici, cât și pentru salariile a căror valoare este cuprinsă între salariul minim înmulțit cu 1,6 și salariul minim înmulțit cu 3,5. Se preconizează că această din urmă măsură va intra în vigoare începând cu anul 2016 și va avea un impact mai direct asupra firmelor exportatoare. Mecanismul de stabilire a salariilor din Franța are tendința de a duce la denaturări ale structurii salariilor și de a limita capacitatea firmelor de a adapta salariile în perioadele de încetinire a creșterii economice. Consiliul Superior pentru finanțarea protecției sociale (“Haut Conseil du financement de la protection sociale”) a evaluat impactul pe care îl au asupra ocupării diferitele scenarii privind scutirile de la plata contribuțiilor la asigurările sociale, însă a acordat o atenție limitată impactului acestora asupra evoluției salariilor și a competitivității. Cu toate acestea, în ciuda faptului că au fost acordate numeroase scutiri, în ceea ce privește lucrătorii care percep salariul minim, costul forței de muncă aferent salariului minim rămâne ridicat. Aceste scutiri au contribuit la limitarea costului forței de muncă în 2013, ceea ce reprezintă un pas înainte, însă nivelul salariului minim din Franța permite o putere de cumpărare care se numără printre cele mai ridicate din UE. Prin urmare, salariul minim ar trebui să continue să evolueze într-un mod favorabil competitivității și creării de locuri de muncă. În Franța există puține derogări de la salariul minim legal și s-ar putea depune eforturi suplimentare în vederea reducerii costului forței de muncă pentru grupurile vulnerabile.

- (12) Poziția pe care Franța o ocupă în clasamentul mondial privind mediul de afaceri, stabilit în urma efectuării unei serii de anchete internaționale în materie, s-a deteriorat. În cadrul „simplificării radicale”, lansate în iulie 2013, s-au depus eforturi pentru a facilita relația dintre firme și administrație, însă este necesară îmbunătățirea în continuare a mediului de afaceri. În plus, trebuie încă să fie definite și puse în aplicare o serie de măsuri prevăzute în cadrul planului de simplificare. În special, ar trebui să se acorde o atenție deosebită reglementărilor din codul muncii sau normelor contabile legate de praguri specifice în ceea ce privește dimensiunea, care împiedică creșterea firmelor franceze. Este posibil ca aceste dispozitive să contribuie la dificultățile pe care le întâmpină IMM-urile în ceea ce privește atingerea unei dimensiuni care le-ar permite să exporte și să inoveze. Până în prezent, inițiativele de politică menite să stimuleze cheltuielile și inovarea societăților private în domeniul C&D, în special creditul fiscal pentru cheltuieli în domeniul cercetării și polii de competitivitate, au dat rezultate împărțite. Scăderea ponderii sectorului industrial în sectorul privat francez are ca efect stagnarea cheltuielilor societăților private în domeniul C&D, în ciuda eforturilor semnificative depuse la nivel de întreprindere. În consecință, o mare parte a cheltuielilor din acest domeniu este în continuare finanțată din fonduri publice, fie în mod direct, prin intermediul cercetării publice, fie în mod indirect, prin subvenții. Eficacitatea instrumentelor actuale ar trebui îmbunătățită în continuare, pentru a stimula întreprinderile private să realizeze un volum mai mare de cheltuieli și un grad mai ridicat de inovare în domeniul C&D. În special, alocarea de resurse în domeniul polilor de competitivitate ar putea să genereze, într-o mai

mare măsură, efecte la scară largă și să îmbunătățească difuzarea inovării. În plus, eficacitatea politicii din acest domeniu ar putea fi consolidată prin transformarea acestor poli în adevărate rețele de întreprinderi, cu efecte secundare pozitive. În final, se preconizează că costul creditului fiscal pentru cheltuieli în domeniul cercetării va ajunge la 5,8 miliarde EUR în 2014 (aproximativ 0,3 % din PIB). În ciuda costului acestei măsuri, nu este disponibilă nicio evaluare *ex post* cu privire la eficacitatea acesteia în domeniul C&D.

- (13) În ciuda faptului că au fost eliminate obstacolele privind forma juridică, structura acționariatului sau tarifele în cazul anumitor profesii (de exemplu, medicii veterinari), majoritatea profesiilor se confruntă în continuare cu bariere semnificative la intrare sau cu obstacole în exercitarea profesiei (de exemplu, șoferii de taxi, sectorul sănătății, notarii și, în general, profesiile din domeniul juridic). Principiul *numerus clausus* care se aplică pentru accesul la un număr mare de profesii (medici, farmaciști etc.) continuă să constituie un obstacol în calea accesului la servicii și ar putea fi revizuit, fără ca siguranța și calitatea acestora să fie periclitate. Până în prezent nu a fost efectuată o evaluare detaliată cu privire la necesitatea și proporționalitatea restricțiilor care au un impact asupra profesiilor reglementate. În sectorul comerțului cu amănuntul persistă încă cerințe împovărătoare în ceea ce privește procedurile de autorizare a deschiderii de puncte de comercializare, impuse, mai ales, de reglementările în materie de urbanism, iar vânzările în pierdere sunt în continuare interzise, ceea ce are un efect negativ asupra concurenței și asupra consumatorilor. Până în prezent, autoritățile franceze nu au adoptat măsuri concrete în vederea eliminării barierelor la intrare în sectorul comerțului cu amănuntul. În privința distribuției de energie electrică și gaz, prețurile reglementate sunt eliminate treptat pentru consumatorii noncasnici. Cu toate acestea, prețurile aplicate gospodăriilor sunt în continuare reglementate, iar în ceea ce privește prețurile la energia electrică acestea sunt fixate la un nivel inferior nivelului costurilor, accesul furnizorilor alternativi fiind limitat. În privința interconectării energetice, proiectele în curs de desfășurare, îndeosebi cele în colaborare cu Spania, ar trebui să fie finalizate, în vederea consolidării interconectării rețelelor de energie electrică și gaz cu țările vecine. În sectorul feroviar, existența barierelor la intrarea pe piață continuă să împiedice funcționarea eficientă a pieței. Franța nu și-a deschis către concurență piața serviciilor de transport feroviar intern de călători, cu excepția serviciilor internaționale, unde numărul actorilor nou-veniți pe piață este mic. Pentru ca sistemul feroviar să devină mai sustenabil din punct de vedere financiar, a fost lansată o reformă a acestui sistem. În octombrie 2013 a fost prezentat un proiect de lege care este dezbătut în prezent de către Parlament. Printre măsurile prezentate se numără instituirea, în cadrul unei structuri integrate vertical, care va include operatorul tradițional, a unui administrator de infrastructură unic. Această nouă structură ar putea să împiedice accesul operatorilor alternativi la rețea.
- (14) În Franța, nivelul sarcinii fiscale generale este ridicat și continuă să crească. În 2013, ponderea taxelor și a impozitelor în PIB a fost de 45,9 %, situându-se printre cele mai ridicate din UE, iar nivelul acesteia a crescut cu 3,3 puncte procentuale din 2010, când a început procesul de consolidare bugetară. În acest context, un comitet special în domeniul fiscalității („Assises de la fiscalité”) a oferit contribuții în vederea unei revizuirii a sistemului fiscal. Până în prezent au fost realizate puține progrese în privința reducerii ratelor legale ale impozitului pe venitul persoanelor fizice și ale impozitului pe profit și în ceea ce privește sporirea eficienței TVA. În schimb, perceperea temporară a unei suprataxe în cazul întreprinderilor mari a fost prelungită până în 2015, fapt care va duce la o creștere a ratei legale globale a impozitului pe

profit, aceasta urmând să ajungă la un nivel record de 38,1 % (nivelul actual al ratei legale este de 33,3 %, fiind deja unul dintre cele mai ridicate din UE). Guvernul francez a anunțat o reducere treptată a ratei legale, aceasta urmând să ajungă la 28 % până în 2020, însă nu există informații cu privire la calendarul exact al acestei măsuri. În ultimul an au fost realizate progrese limitate și în privința reducerii și a raționalizării cheltuielilor cu impozitul pe venit. În pofida realizării unor progrese în domeniul taxelor de mediu (de exemplu, prin introducerea treptată a unei taxe pe carbon, denumită „contribution climat énergie”), proporția sumelor provenite din taxele de mediu în PIB rămâne în continuare scăzută. Mai precis, în Franța accizele nu se indexează în funcție de inflație și continuă să persiste o serie de subvenții importante care dăunează mediului, cum ar fi rata preferențială a accizelor la motorină. În ultimul rând, în 2013 nu au fost adoptate măsuri suplimentare pentru a se rezolva problema favorizării îndatorării în cadrul sistemului de impozitare a întreprinderilor, astfel încât să fie împiedicată o nouă creștere a nivelului de îndatorare privată.

- (15) În ciuda faptului că autoritățile franceze au adoptat o serie de măsuri în materie de politică, situația pe piața forței de muncă a continuat să se deterioreze în 2013, existând în continuare provocări semnificative în acest domeniu. Rata șomajului a continuat să crească, ajungând la 10,3 % în 2013 (comparativ cu 7,5 % în 2008). Piața forței de muncă din Franța rămâne fragmentată, caracterizându-se printr-un procent redus de persoane care au trecut de la un contract de muncă temporar la unul pe durată nedeterminată (în 2010, procentul angajaților cu contract temporar susceptibili de a obține un loc de muncă permanent a fost de doar 10,6 %, spre deosebire de media UE, de 25,9 %). Acordul interprofesional privind protecția locurilor de muncă a fost transpus într-o lege adoptată în iulie 2013. Cu toate că această reformă reprezintă un pas înainte, impactul acesteia rămâne inegal, în acest stadiu. Mai precis, foarte puține întreprinderi au utilizat posibilitatea prevăzută de această lege de a încheia acorduri la nivel de întreprindere, pentru a spori flexibilitatea condițiilor de muncă în eventualitatea unor dificultăți economice temporare. Cu toate acestea, numărul cazurilor de concediere efectivă pentru care a fost introdusă o acțiune în justiție a scăzut în mod semnificativ. Deși în 2014 au avut loc negocieri între partenerii sociali cu privire la reformarea sistemului de indemnizații de șomaj, nu se așteaptă ca noul acord să reducă în mod semnificativ deficitul sistemului. În contextul existenței unui deficit cumulat al sistemului de indemnizații de șomaj, care a ajuns la aproape 1 % din PIB în 2013, sunt necesare măsuri structurale suplimentare pentru asigurarea sustenabilității sistemului. În special unele elemente, cum ar fi condițiile de eligibilitate, caracterul degresiv al indemnizațiilor în timp sau ratele de înlocuire pentru lucrătorii cu salariile cele mai ridicate au fost modificate doar în mică măsură în urma ultimului acord încheiat între partenerii sociali în martie 2014, fiind necesar ca acestea să fie adaptate în continuare, pentru a se garanta faptul că stimulentele pentru desfășurarea unei activități profesionale sunt adecvate. Datorită reformelor succesive din domeniul pensiilor, rata de ocupare în rândul lucrătorilor cu vârste cuprinse între 55 și 64 de ani a crescut în mod constant în ultimii trei ani. Cu toate acestea, rata de ocupare în rândul lucrătorilor în vârstă din Franța (45,6 % în 2012) rămâne cu mult sub nivelul mediei UE (-4,5 puncte procentuale) și doar 55 % din lucrătorii francezi în vârstă trec direct de la încadrarea în muncă la pensie (2008-2011). În consecință, rata șomajului în cazul acestui grup a crescut în mod semnificativ în ultimii ani. Prin urmare, este necesară consolidarea măsurilor vizând îmbunătățirea capacității de inserție

profesională a acestor lucrători, precum și revizuirea, în același timp, a stimulentele acordate pentru ca aceștia să rămână sau să se reîntoarcă pe piața muncii.

- (16) Rezultatele anchetei din cadrul Programului privind evaluarea internațională a elevilor din 2013 au evidențiat faptul că Franța se numără printre țările membre ale OCDE în care inegalitățile din domeniul educației sunt cele mai mari. Unul din șase tineri din Franța părăsește sistemul de învățământ sau de formare fără nicio calificare. Acest lucru este deosebit de îngrijorător, având în vedere că rata șomajului în rândul tinerilor era de 25,5 % la sfârșitul anului 2013, iar riscul de a nu avea un loc de muncă era aproape de două ori mai mare în cazul tinerilor cu cele mai slabe calificări. Inițiativele de promovare a uceniciilor ar trebui să se adreseze în special tinerilor cu cele mai slabe calificări. În urma lansării, în iulie 2013, a reformei cu privire la învățământul obligatoriu și a adoptării, în martie 2014, a unei legi privind învățământul profesional și învățarea pe tot parcursul vieții, s-au înregistrat unele progrese în ceea ce privește soluționarea acestui aspect. Totuși, este încă prea devreme pentru a se stabili dacă aceste măsuri vor reduce în mod eficient inegalitățile din cadrul sistemului educațional și un nou plan, anunțat în ianuarie 2014, care vizează școlile din ciclul de învățământ secundar inferior situate în zonele defavorizate, nu a fost încă pus în aplicare. În final, tranziția de la școală la activitatea profesională a fost facilitată, însă numărul uceniciilor a scăzut în 2012, de aceste măsuri beneficiind, din ce în ce mai mult, studenții din învățământul superior.
- (17) În contextul semestrului european, Comisia a efectuat o analiză cuprinzătoare a politicii economice a Franței, evaluând Programul de stabilitate și Programul național de reformă prezentate de această țară. Comisia a ținut seama nu numai de relevanța acestora pentru o politică bugetară și socioeconomică sustenabilă în Franța, ci și de conformitatea acestora cu normele și orientările UE, având în vedere necesitatea de a consolida guvernanta economică globală a Uniunii Europene prin oferirea unei contribuții a UE la deciziile naționale viitoare. Recomandările Comisiei formulate în cadrul semestrului european se reflectă în recomandările 1 - 7 de mai jos.
- (18) Prin prisma acestei evaluări, Consiliul a examinat Programul de stabilitate al Franței, iar avizul¹⁰ său se reflectă îndeosebi în recomandarea 1 de mai jos.
- (19) Având în vedere bilanțul aprofundat realizat de Comisie și prezenta evaluare, Consiliul a examinat Programul național de reformă și Programul de stabilitate. Recomandările sale, formulate în temeiul articolului 6 din Regulamentul (UE) nr. 1176/2011, se reflectă în recomandările 1 - 6 de mai jos.
- (20) În contextul semestrului european, Comisia a efectuat și o analiză a politicii economice a zonei euro în ansamblul său. Pe baza acestei analize, Consiliul a emis recomandări specifice adresate statelor membre a căror monedă este euro. Franța ar trebui să vegheze, de asemenea, la punerea în aplicare integrală și în timp util a acestor recomandări,

RECOMANDĂ ca, în perioada 2014-2015, Franța să întreprindă acțiuni astfel încât:

1. Să consolideze strategia bugetară, inclusiv prin detalierea măsurilor care stau la baza acesteia, pentru anul 2014 și pentru perioada ulterioară, astfel încât să asigure corectarea, în mod sustenabil, până în 2015, a deficitului excesiv, prin realizarea efortului de ajustare structurală specificat în recomandarea Consiliului din cadrul procedurii aplicabile deficitelor excesive. O corectare durabilă a dezechilibrelor bugetare necesită punerea în aplicare credibilă a unor reforme structurale ambițioase,

¹⁰ Emis în temeiul articolului 5 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1466/97 al Consiliului.

în scopul de spori capacitatea de ajustare și de a stimula creșterea economică și ocuparea forței de muncă. După corectarea deficitului excesiv, să continue o ajustare structurală anuală de cel puțin 0,5 % din PIB sau chiar mai mare în condiții economice favorabile, în vederea atingerii obiectivului pe termen mediu sau, dacă acest lucru este necesar, pentru a asigura respectarea regulii privind gradul de îndatorare, astfel încât rata datoriei publice, în prezent ridicată, să se înscrie pe o traiectorie descendentă. Să își intensifice eforturile în vederea sporirii eficienței în toate subsectoarele administrației publice, inclusiv prin redefinirea, în cazul în care acest lucru este relevant, a domeniului de aplicare al măsurilor guvernului. În special, să adopte măsuri pentru a reduce în mod semnificativ, începând cu anul 2015, astfel cum este planificat, creșterea nivelului cheltuielilor din domeniul asigurărilor sociale, prin stabilirea unor obiective mai ambițioase în ceea ce privește cheltuielile anuale în domeniul asistenței medicale, prin limitarea costurilor cu pensiile și prin raționalizarea prestațiilor familiale și a alocațiilor pentru locuință. Până în decembrie 2014, să stabilească un calendar bine-definit pentru procesul de descentralizare care este în curs de desfășurare și să adopte primele măsuri, în vederea eliminării duplicării măsurilor administrative, a facilitării procesului de fuzionare a administrațiilor locale și a clarificării responsabilităților care le revin administrațiilor locale, la fiecare nivel. Să introducă un plafon pentru creșterea anuală a veniturilor din impozite la nivelul administrației locale, reducând, în paralel, volumul subvențiilor acordate de administrația publică centrală, astfel cum este planificat. Pe lângă necesitatea de a realiza economii pe termen scurt, să adopte măsuri pentru soluționarea creșterii preconizate pe termen mediu și lung a cheltuielilor publice cu sănătatea, inclusiv în domeniul cheltuielilor cu produsele farmaceutice și să adopte măsuri suplimentare, în cazul în care acest lucru este necesar, în scopul echilibrării, în mod sustenabil, până în 2020, a sistemului de pensii, acordând o atenție deosebită sistemelor speciale existente.

2. Să asigure reducerea, într-un ritm susținut, a costului forței de muncă, generată în urma introducerii creditului fiscal pentru competitivitate și ocuparea forței de muncă („crédit d’impôt compétitivité emploi”). În conformitate cu angajamentele asumate în cadrul pactului de responsabilitate și solidaritate, să adopte măsuri în vederea reducerii în continuare a contribuțiilor angajatorului la sistemul de asigurări sociale, asigurându-se că nicio altă măsură nu va anula efectul acestora și că obiectivele actuale sunt menținute. Să continue analizarea impactului economic al scutirilor de la plata contribuțiilor la asigurările sociale, punând accentul pe încadrarea în muncă, evoluția salariilor și competitivitate, și să adopte măsuri adecvate, în cazul în care este necesar. Să reducă în continuare costul forței de muncă, fără ca acest lucru să afecteze bugetul, în special la nivelul inferior al grilei salariale, mai precis prin acordarea de reduceri specifice ale contribuțiilor angajatorului la asigurările sociale, luând în considerare diferitele scheme de sprijinire a salariilor.
3. Până în decembrie 2014, să simplifice normele administrative, fiscale și contabile aplicabile întreprinderilor și să adopte măsuri concrete de punere în aplicare a „planului de simplificare” al guvernului, care este în curs de desfășurare. Să elimine obstacolele în materie de reglementare din calea creșterii întreprinderilor, în special prin revizuirea criteriilor legate de dimensiune, stabilite în reglementări, pentru a evita efectele de prag. Să adopte măsuri de simplificare și de îmbunătățire a eficienței politicii în materie de inovare, în special prin evaluarea și, în cazul în care este necesar, prin adaptarea creditului fiscal pentru cheltuielile în domeniul cercetării („crédit d’impôt recherche”). Să asigure concentrarea resurselor asupra celor mai

eficienți poli de competitivitate și să continue să stimuleze impactul economic al activităților de inovare desfășurate în acești poli.

4. Să elimine restricțiile nejustificate privind accesul la profesiile reglementate și exercitarea acestora, să reducă costurile legate de accesul la acestea și să încurajeze concurența în domeniul serviciilor. Să adopte măsuri suplimentare pentru a reduce sarcina de reglementare care afectează funcționarea sectorului comerțului cu amănuntul, în special prin simplificarea procedurilor de autorizare a deschiderii de puncte de comercializare și prin eliminarea interzicerii vânzărilor în pierdere. Să se asigure că tarifele reglementate la gaz și energie electrică pentru gospodării sunt stabilite la un nivel adecvat, care să nu reprezinte un obstacol în calea concurenței, menținând, în același timp, condiții accesibile ca preț pentru grupurile vulnerabile. Să consolideze capacitatea de interconectare cu rețelele de energie electrică și gaz ale Spaniei; în special, să sporească nivelul de interconectare între rețelele de gaz, în vederea integrării depline a pieței iberice a gazului în piața europeană. În sectorul feroviar, să asigure independența noului administrator de infrastructură unificată față de operatorul tradițional și să adopte măsuri pentru ca sectorul transporturilor interne de călători să fie deschis concurenței până în 2019.
5. Să reducă presiunea fiscală asupra veniturilor salariale și să își intensifice eforturile în vederea simplificării și a creșterii eficienței sistemului fiscal. În acest scop, începând cu bugetul pe 2015, să adopte măsuri pentru: a elimina cheltuielile fiscale ineficiente legate de impozitul pe venitul persoanelor fizice și impozitul pe profit, pe baza evaluărilor recente și a inițiativei privind crearea unui comitet special în domeniul fiscalității („Assises de la fiscalité”), reducând, în același timp, ratele legale de impozitare; să adopte măsuri suplimentare menite să elimine problema favorizării îndatorării în cadrul sistemului de impozitare a întreprinderilor; să extindă baza de impozitare, îndeosebi în ceea ce privește consumul; să elimine treptat subvențiile cu efecte nocive pentru mediu.
6. Să adopte măsuri suplimentare de combatere a rigidității pieței forței de muncă și, în special, să adopte măsuri în vederea reformării condițiilor acordurilor pentru păstrarea locurilor de muncă („accords de maintien de l’emploi”), pentru a spori gradul de utilizare a acestora de către întreprinderile care se confruntă cu dificultăți. Să adopte măsuri suplimentare în vederea reformării, în colaborare cu partenerii sociali, a sistemului indemnizațiilor de șomaj, pentru a garanta sustenabilitatea acestuia, veghind totodată ca acesta să ofere stimulente adecvate pentru reluarea activității profesionale. Să intensifice activitățile de consiliere și de formare puse la dispoziția lucrătorilor în vârstă și să reevalueze dispozițiile specifice relevante privind indemnizațiile de șomaj.
7. Să continue procesul de modernizare a învățământului profesional și tehnic, să pună în aplicare reforma privind învățământul obligatoriu și să adopte măsuri suplimentare pentru a reduce inegalitățile din domeniul educației, mai ales prin consolidarea măsurilor privind părăsirea timpurie a școlii. Să se asigure că politicile active privind piața muncii sprijină în mod eficace grupurile cele mai vulnerabile. Să îmbunătățească tranziția de la școală la activitatea profesională, îndeosebi prin intensificarea măsurilor de dezvoltare, în continuare, a ucenicilor, acordând o atenție deosebită tinerilor slab calificați.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu,
Președintele*